

Gradska galerija Antun Gojak

Grad Makarska

POKROVITELJ
Grad Makarska

ORGANIZATOR
Gradska galerija Antun Gojak

samostalni umjetnik, fotograf Damir Hoyka
samostalna izložba fotografija "Flora"

Postav izložbe: Josip Karamatić
Trajanje izložbe: 17. lipnja - 2. srpnja 2015.
Mjesto održavanja: Gradska galerija Antun Gojak

Izdavač kataloga: Gradska galerija Antun Gojak
Broj izdanja: 95
Autor predgovora: Sandra Zloić
Grafička priprema, oblikovanje i tisak: Quadart, Makarska
Fotografija na naslovnici: Flora 7, 2015.
Naklada: 200 kom

Gradska galerija Antun Gojak
Don Mihovila Pavlinovića 1
21 300 Makarska
e-mail: galerija.agojak@makarska.hr

www.galerija-antun-gojak.hr

**Damir
Hoyka
FLORA**

**GRADSKA
GALERIJA
ANTUN
GOJAK
MAKARSKA
17. 6. - 2. 7. 2015.**

FOTO FUTUR FLORA

Intervenirati u savršen „proizvod“ prirode zahtijeva hrabrost i drskost. Organska perfekcija zaustavljena u svom putovanju kozmosom u djeliću sekunde ostaje zarobljena u dimenziji kojom vlada čovjek, i tada na scenu stupa manipulacija. Ovdje izloženi rezultat digitalne manipulacije predstavlja, na najbolji mogući način, naše okruženje u kojem obitavamo zaogrnuti plaštem ignorancije prema svakodnevnim nenametljivoj ljepoti prirode, koje postajemo svjesni tek ako je izgubimo, ili prepoznamo u tuđem-objektivu. Fotografije Damira Hoyke zaokružena su kompozicija čiji taktovi tromo i tiho prelaze po suhim granama u hladno zimsko jutro, potom prpošno i razigrano skakuću po rascvjetanom grmu, uživaju u slasnoj trešnjinoj krošnji i naposljetku traže smiraj u sutonu zlatnih boja jeseni. Kolekcija primavera/estate, pa odmah potom autunno/inverno predstavlja prirodu kakvu nismo u mogućnosti (a možda je riječ i o manjku želje?) ne samo promatrati, nego sagledavati i viđeno reproducirati, multiplicirati i konačno nametnuti sveprisutnom konformizmu. Pitanje zadiranja u temu i motiv koji su gotovo u pravilu sami po sebi dovoljni zapravo je potpuno suvišno- a zašto ne uzeti u ruke i oblikovati isti, a opet potpuno različit svijet u kojem razumno i logično ustupa mjesto igri i fantaziji? Simetrija u stvarnosti, ovisno o kontekstu, plod preciznih poteza i matematičkih izračuna, ponekad dosadna i predvidljiva, zapravo sasvim suprotna svojevrsnom kaosu koji vlada svijetom flore. Eksperimentirajući oko osi simetrije na imaginarnoj pozadini vedrog isječka nebeskog plavetnila Hoyka je, u bržem ili sporijem ritmu, dodavao, rjeđe oduzimao isječke figurativnih tema i multiplicirao ih dva, četiri, deset ili pedeset

puta, što je imalo za posljedicu fantastičnu preobrazbu u naizgled psihodelično apstraktno, a zapravo sugestivno-inspirativno lice prirode. Zahvalan i prilagodljiv model transformirao se upravo prema željama i poštujući sve upute fotografa, ne gubeći pritom ništa od svoje izvanredno obične i sveprisutne ljepote, koja je uz asistenciju vizažista/frizera/stilista Photoshopa, (koji je u rukama znalca instrument, a ne oružje!) zablislala sjajem koji kao bonus prati tretmane pomlađivanja. Može li se u ovom slučaju Hoyku smatrati pionirima foto-kirurgije, kovanice iza koje se skriva cijeli proces obrade fotografskim alatima koji vraća, ili iznova stvara prirodnu ljepotu klijenta željnog ideala ljepote? Potvrđan odgovor nameće se sam po sebi, kao i iduće pitanje- gdje je granica? Koliko daleko smijemo i možemo ići u odnosu s prirodom? Svjedoci smo nebrojenih primjera kada je upravo neodgovorna igra jednom i jedinom biosferom koju samo privremeno baštinimo, a ne posjedujemo, završila pogubno. Leće fotografskog aparata samo će je nježno i s najvećom pažnjom na trenutak zagrliti i pomilovati. Umjetnici fotografije imaju sposobnosti, znanja i vještine zaustaviti svijet u prostoru i vremenu i istaknuti ono što inače gledamo, ali ne vidimo. Hoykine fotografije nisu iznimka, nego pravi primjer navedenog. Promatrati okolinu na njegovim radovima znači iskoračiti iz sadašnjosti u futur, u kojemu nam se, temeljem toga kako se u ovom času odnosimo prema prirodi, zjurado „smiješe“ upravo Hoykine pejzaži. Opomenuti smo manipuliranim isječcima imaginarne stvarnosti, a naša je zadaća osigurati da iz digitalnog nikada ne pređe u realno.

*U Labinu, 13.04.2013.
Sandra Zloić*

Flora 2, 2013. (kat. br. 14)

ŽIVOTOPIS

Samostalni umjetnik, fotograf. Fotografije objavljuje od 1985. godine.

Studirao kao gost student na Universität für angewandte Kunst u Beču.

Od početka 90-ih se bavi teoretskim razmišljanjima o fotografiji kao načinu komunikacije. 1996. objavljuje esej 'Fotosofia' namijenjen fotografima i fotopublici. Fotografi se u eseju upoznaju s efektinim načinom vizualizacije svojih zamisli, a publika s načinima kvalitetnog 'čitanja' fotografije. Publika time nadilazi površno gledanje fotografija i promatraču se otvara mogućnost da iskusi praktičnu 'korist' fotografije kao katalizatora mentalne nadgradnje.

Na temelju eseja koncipirao je istoimeni seminar i internet stranicu kako bi stvorio poligon za fotoedukaciju i poticanje

kreativnosti, te komunikaciju i umrežavanje zainteresiranih za fotografiju - bez obzira jesu li fotografi ili publika.

Izlagao je na mnogobrojnim samostalnim i skupnim izložbama, realizirao niz multimedijalnih umjetničkih projekata, objavio tisuće fotografija, tri fotomonografije i SF roman 'Xavia', te bio članom i predsjednikom brojnih fotožirija. Dobitnik je nekoliko nagrada. Član je ULUPUH-a.

Rad mu je fokusiran na područja umjetničke i reklamne (ljudi/portreti) fotografije.

Kontakt: www.hoyka.com

IZLOŽENI RADOVI

Izloženo je 25 fotografija iz ciklusa Flora nastalih tijekom 2013. Fotografije su izrađene na kaširanom kartonu u dva formata, 100 x 100 cm i 50 x 70 cm.

Flora 35, 2013. (kat. br. 14)

